

Trang Thi-Văn
Chủ đề: Đời sợ vợ
Tác giả: nhất hùng

SỢ BÓNG SỢ GIÓ... THỂ MỚI ANH HÙNG

Đàn ông sợ vợ mới anh hùng
Gia thất muốn yên chớ nổi khùng
Vờ điếc, bu nhà thôi lải nhải
Giả câm, mẹ nó hết ùng ùng
Đi thưa về bẩm phô tôn kính
Gọi dạ bảo vâng tỏ phục tùng
Ngậm đắng nuốt cay cầu thuận thảo
Lệnh bà giỡn mặt dễ tiêu tùng.

nhất hùng

Tản Mạn – Nhất Hùng

Thành ngữ Việt Nam có câu: **Sợ Bóng Sợ Gió**, tra từ điển thì có nghĩa: *sợ vu vơ, sợ hãi huyền*.

Một hôm, đến rủ bạn đi uống bia, tôi với nó vừa bước ra cửa thì nhác thấy xa xa có một phụ nữ đi ngược lại, nó hót hơ hót hải quay vào. Tôi nói: “Mày mê tín dị đoan vừa thôi chứ, ra ngõ gặp gái đâu có gì là xui”. Nó bảo: “Vợ tao về”. Tôi hỏi: “Xa quá, sao mày biết là vợ mày?” – Nó thâm thì: “Thấy cái bóng, nghe cái hơi là tao biết rồi”.

Như vậy thấy cái “bóng”, nghe cái “hơi” là sợ, sợ thật chứ đâu phải sợ vu vơ sợ hãi huyền như từ điển giải thích.

Ngẫm thì tôi tin là thằng bạn này sợ vợ, mà chắc vợ nó quá quắt lắm nên nó mới sợ bóng sợ gió như vậy. Nhưng vì tế nhị nên tôi chẳng hỏi gì, mà chỉ lủi thủi ra về.

Nói về sợ vợ thì ông nào chẳng sợ nhưng tại thằng bạn tôi nó sợ đến cả bóng, cả gió thì tôi mới kể cho bạn nghe đấy chứ, còn sợ vợ có cả tỷ kiểu sợ kể sao cho hết.

Tôi nghĩ, lúc mới lấy nhau, cặp vợ chồng nào cũng hoà thuận, cũng hạnh phúc và xem ra, bà nào cũng kính chồng cũng nể chồng, không thể các ông ngu gì mà cười. Rồi theo thời gian, mỗi cảnh mỗi khác nhau, có bà vài ba năm, có bà hàng chục năm, có bà lúc về già mới bắt đầu sinh ra quá quắt. Có bà gắt gỏng tru tréo với cả chồng con, có bà thì chỉ với

chồng chứ với con cái vẫn ngọt ngào đầm thắm lắm, nên cũng có cảnh, các con cứ tưởng ông bố lắm tật nhiều thói nên mẹ mình mới phải như thế.

Gặp cảnh này, mỗi ông ứng xử mỗi kiểu. Có ông đi tu... có ông bỏ nhà ra đi... tôi nghe kể đại văn hào Leo Tolstoi của Nga, tác giả cuốn “Chiến Tranh Và Hòa Bình” từng có cuộc sống gia đình rất hạnh phúc, vợ chồng rất mực thương yêu nhau, về sau bỗng vợ đổi tánh, bà nổi tam bành lục tặc thường xuyên, ông rất xấu hổ và buồn nản, một đêm ông bỏ nhà ra đi trong cơn giá tuyết, rồi chết trong sân một nhà ga vắng lặng... Lời cầu xin cuối cùng của ông là đừng để ông thấy mặt vợ. Sau này bà có nói với các con: “Mẹ đã giết Bố” rồi hối hận lắm nhưng đã muộn rồi. Có ông cam chịu, như triết gia Socrates đang ngồi làm thơ, bà vợ đổ cả một thùng nước lạnh lên đầu... ông lặng yên một lát rồi nói “Sau cơn mưa trời lại sáng”. Abraham Lincoln, trước khi là Tổng Thống thứ 16 Hoa Kỳ, là một luật sư, có bà vợ quá quắt đến mức ông nhận lời cãi những vụ án ở rất xa để tránh gặp mặt vợ và cũng nhờ đó ông nghĩ được nhiều triết lý vĩ đại, thay đổi cả xã hội, lịch sử Hoa Kỳ.

Vợ tôi là cô học sinh xinh nhất cái trường tôi dạy học. Sau khi qua phổ thông, tôi mới lần la tán tỉnh và sau này thành vợ chồng. Thời gian đầu, không chỉ có nể mà vợ tôi vẫn tin và trọng tôi như “ông Thầy”, con Gà mà tôi bảo Vịt, vẫn tin. Sau này, niềm tin nhạt dần, con Gà mà tôi bảo là con Gà, bà ấy cũng phải hỏi lại con tôi có đúng thế không. Rồi thỉnh thoảng tôi cũng có gặp vài hoàn cảnh như các tiền bối mà tôi nêu trên đã gặp. Tôi vẫn còn chút máu “ông Thầy” nên cũng cố gắng điều chỉnh tánh tình của vợ. Nhưng không có kết quả, không thành công. Tôi lại nghĩ ngược: “mình sửa người không được thì mình tự sửa mình” và nên chấp nhận “sống chung với lũ”. Từ ấy, bà nói đúng tôi gậy, nói sai cũng gậy. Bảo làm cái gì, đứng lên làm ngay, không chần chừ một khắc. Khi bà nấu nướng thì chớ đại dột ngồi đấy mà nghĩ “Thơ”... nên đi chỗ khác, tìm cái gì đó mà làm... tìm không ra thì đi cắt cỏ dù mới cắt hôm kia... chờ bà nấu xong thì buông máy vào ăn, thế mới vui vẻ được. Còn đại dột đứng xớ rớ đó thì bà sai trăm việc, mà làm cái gì cũng không vừa ý.

Thôi không kể nhiều, lỡ bà đọc được bài này thì banh xác.

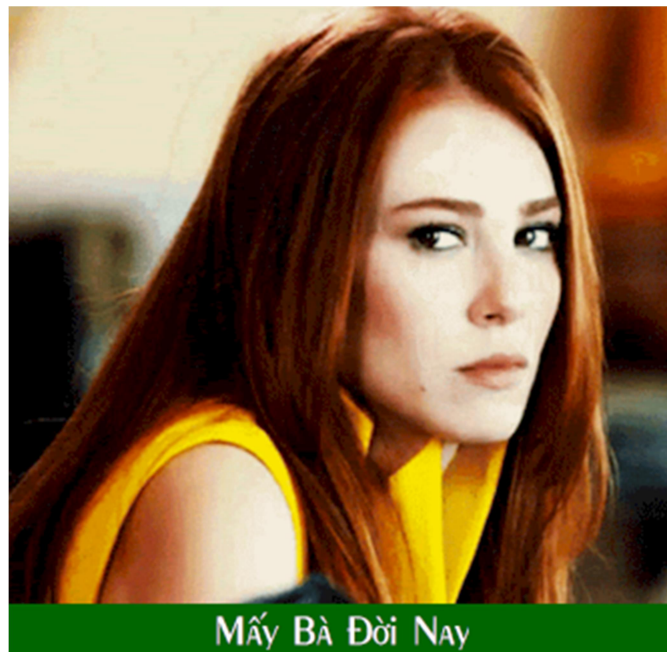
Tóm lại tôi không chỉ CAM CHỊU THỤ ĐỘNG như các tiền bối trên mà là CAM CHỊU TÍCH CỰC. Gọi dạ bảo vâng, vào thưa ra bẩm, sai gì làm nấy, thích thì chiều... và chấp nhận cảnh vợ chúa chồng tôi cho êm cửa êm nhà.

Hình như – có lẽ những ông nhà văn nhà thơ nào có bà vợ quá quắt đều sáng tác dồi dào hơn những ông có đời sống gia đình bình thường, ít sóng gió, nhiều tế nhị...

Thế còn chuyện này có phải là Sợ Bóng Sợ Gió không?

Hai vợ chồng đang ngủ. Bà vợ bỗng nói mớ: “Chết rồi, chồng em về”. Ông chồng nằm bên cạnh, vội nhồm dậy, hốt hải chui xuống gầm giường.

Nhất Hùng

nhất hùng

Nguồn: Internet eMail by *nhất hùng* chuyển

Đăng ngày Thứ Năm, August 3, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH